

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dictamina Seu Scita Variæ Doctrinæ, Politicæ, Moralis,
Stoicæ, Christianæ, & Spiritualis**

Nieremberg, Juan Eusebio

Paderbornæ, 1711

Decas III.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50306](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50306)

vatum timetur minùs, aut penè diligitur. Desipis, si alieni criminis te reum facis, ut proximum immunem reddas. Pejus est culpæ favere, quàm facere; hoc fragilitatis est, illud malitiæ.

19. Ex usu rationis formatur Virtus, ex abusu vitium oritur. At quis Major abusus, quàm contraire Rationi? Tametsi quodvis vitium aliò se torqueat, omnia tamen adversantur Rationi; vitiosus autem sibi ipsi. Turpe est Intellectu uti, ut bestiis assimilêre.

20. Nescire imperare affectibus suis tam dedecorosum est impio, quàm pœnosum iis non posse occurrere. Vel non audet tentare quod cupit, vel si tentat, non assequitur. Adeò propria illum vota affligunt. Spes modicæ voluptatis quàm longa rependitur serie dolorum! imò quàm cara sunt pretia dubii mellis per ipsos amarores ad nos defluentis.

DECAS III.

21. Nullum vitium est absque censu, nullum cum emolumento. Sui causâ, & sine fœnore adjuncto nemo illud quæsierit: inde vilitas ejus patescit. Superbia appetit hono-

honorem, avaritia nummos; gula voluptatem: omnia spondent boni aliquid; sed præstant nihil, aut satisfaciunt pessimè.

22. Odisse te oportet vitia, non metuere. Nam qui ex metu fugit, non horrore malefacti, timidus magis, quàm iustus dicendus est. Periclitamur non de casu solùm, sed & de interitu: damnosissimum enim est malè vivere, & non indiscriminè duntaxat, sed & omnimodam ruinam præcipites agit.

23. Inanis species, phantasma vivendi est mala vita: eam vitia occupant, non explent. Non habet usum, sed impedimenta vivendi, qui malè vixerit. Nihil agere est non vivere; malè agere est vitam perdere. Otium est parenthesis vitæ, vitium jactura. Non idem putes diurnare, & vivere; neque omnis, qui diu fuit, diu vivit. Senex vitiosus diu fuit, parùm vixit: juvenis virtuosus, etiamsi parùm durârit, multùm vixit.

24. Malè agere res est plena periculi. Malus nusquam securus est. Tametsi nemo ei infensus sit & omnes indulserint, conscientia nunquam parcit, nunquam desinit

D

nit

nit castigare. Peccatoris maxima pœna est deliquisse: ipso scelere plectitur Scelestus.

25. Sceleribus nunquam profuit Secretum: Possunt quidem occultari; at ut semper lateant, quis affecurabit? O ineptos! quibus cura tantum est abscondere peccata, quæ non possunt, & nolunt destruere, quod facile possunt. Quid prodest, alii ignorent malitiam tuam, si tibi ea constet, & Deus perspectam habeat? Quamvis ab omnibus securus degas, timebis tamen: desint licet pericula, non deerunt timores, minus detrimenta.

26. Non famam æstimemus nos, sed conscientiam. Plus interest te virtuosum esse, quam videri: neque enim ex eo, quod audis, sed quod es, æstimari debes. Bonitatem non censeas testimonio alieno, neque gloriam putes laudatum esse, sed laudabilem. Ille maximè laudabilis est, qui etiam non laudatus perseverat laudabilis esse.

27. Inter delicias corporis ægrotat animus, & spiritus flaccescit, dum caro flagranatur: deficit enim facultas agendi quod voluisse aliquando facile fuit, corporis dilatatione constringente animam.

28. Voluptas, ubi modum transilierit, vertitur in pœnam. Sanè perutilis virtus sit oportet; siquidem ipsa vitia, ut suum consequantur finem, ejus indolem imitantur servato medio, vitatísq; extremis.

29. Leo blanditiis solet mansvescere, & caro nostra deliciis efferatur. Cibus sumendus non est uti materia gustûs; sed quasi medicina famis. Non vivimus, ut edamus; sed edimus, ut vivamus. Edendo modicè vives diutissimè: plures enim occidit gula, quàm ferrum.

30. Adeò nihil profunt vitia, ut etiam obsint ipsi vitioso. Quò plùs cuticulam tuam curaveris, tantò plùs indè gravaris. Amâsse nocuisse est. Gula, & luxuria collegæ ac veluti Consules sunt vitiorum: quantò magis blandiuntur carni, tantò magis officiunt; vires hebetant, agglomerant dolores, substantiam pessumdant.

DECAS IV.

31. Ingluvies per vitæ officinam mortem fabricat, per gustum anxietatem. Lascivia dulce est principium amari exitûs: Initio palpat, exitus exitium est. Vitium sibi ipsi notissimum, obscurum ta-